

5397 2. Beh. af Lovf. om Anl. af Jernbaner fra Struer—Thisted og Aarhus—Nyom.

5398

imponerende Procession med Amtsraadet, Sogneraadene og den ærede Minister i Spidsen, ei at tale om Landets Vældige — Folkerepræsentanterne — saa kom Gylngørebanen derimod som et nyfødt Barn, hvortil Thistedbanen blev udlagt som Fader, og det ærede Medlem for Rolding (Berg) var Moderen, der ikke forgjæves anbefalede det til Thingets kjærlige Pleie, idet det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) strag med stor Iver begyndte at rede Buggen for det. Men hvorledes stillede dette flytende Barn sig nu til Thistedbanen? Man kommer uvilkaarlig til at tænke paa sin Barmhædighed: „Naar Krokobillen ynksomt græder, den aller næst Folk opæder“; Denne Maade at behandle Thistedbanen paa kan jeg ikke forholde mig passiv til. Indenrigsministeren har vel været med at stille disse Forslag; men naar jeg sammenholder hans Opførelsen under første Behandling her i Salen med den Rolle, som er tilbøjet ham i Udvalgets Betænkning, er jeg ikke i nogenjombest Tvivl om, at det er under Sagens Behandling i Udvalget og den derfra udgaaende Indflydelse, at den har faaet den Skikkelse, hvori den nu foreligger. Jeg er ikke nogen varm Ven af en forceret Udvidelse af vort Jernbanevæsen: men, naar en enkelt Provinds som Thy har bidraget sin fulde Andel til Forbedring af Kommunikationsmidlerne i de øvrige Landsdele uden selv at opnaa noget Tilsvarende, bliver den ikke alene fuldstændig overspøjet af disse Landsdele, men er baade saare uheldigt og uretfærdigt stillet. Naar der under saadanne Forhold fremkommer saa stærke Ønsker, som der er komne fra Thy i denne Sag, og de lediges af saa opoffrende Tilbud, at mange Medlemmer endog udtale Frygt for, at de overflige Egnens Kræfter, saa kan jeg som denne Egnis Repræsentant ikke forholde mig ligegyldig ved den Maade, hvorpaa disse Ønsker ere bleve modtagne og behandlede baade her i Salen og i Udvalget. Derfor kan jeg ikke Andet end udtale, hvad jeg her har fremsat, uden Hensyn til hvad en anden Repræsentant fra Egnen har udtalt, hvis Bevæggrunde og Stilling til Sagen jeg ikke fuldstændig kan tiltræde. Det er heller ikke ganske uden Interesse for mig at se, hvorledes Mænd, der ellers med saa overordentlig Uæfrygt omtale Grundlovens Bestemmelser, kunne gaa med til de her foreslaaede Ændringer, skjøndt de saa ofte have benyttet Grundlovens §§ 95 og 48 til at kaste os som en Kæp mellem Benene, naar vi under vore Forhandlinger i fjerneste Henseende ere komne til at berøre de Forhold, som der ere omhandlede. Vi have jo hørt, med hvilken For-

færdelse man erfarede, at der var udgaaet en provisorisk Lov af en aldeles uskyldig politisk Karakter, men indeholdende almenøigtige Bestemmelser, om Brugen af Havne, blot fordi Regjeringen havde motiveret dens provisoriske Udgivelse med de Ord, at den var „paatrængende nødvendig“ istedetfor med Grundlovens Ord: „i særdeles paatrængende Tilfælde“. Det lille Adverbium „særdeles“ skulde absolut puttes i Munden paa den ærede Indenrigsminister, for at han ikke skulde se ud som Grundlovsbryder. Vi have ligeledes set, at med Hensyn til Bestemmelserne i § 48, om at Finansloven og Tillægsbevillingslovene først skulle behandles her i Thinget, bliver den hellige og utrænkkelige Overholdelse af disse Grundlovsbestemmelser opstillet som saa absolut nødvendige, at det er, som om hele Forsætningen vilde styrte sammen som et Korthus, hvis der kunde tænkes paa at omgaa dem; men nu maa jeg dog antage, at Bestemmelsen i Grundlovens § 52 maa være ligesaa hellig, hvori der staar, at intet Lovforslag kan vedtages, forinden det er behandlet 3 Gange i Thinget, og jeg vil da spørge, om Anlægget fra Skive til Gylngøre har været til 1ste Behandling her i Thinget. Det er mig ikke bekendt. Kan man paa den Maade omgaa Grundlovens Bestemmelser, saa indser jeg virkelig ikke, hvilken Garanti der ligger i samme. Disse Bestemmelser ere jo overgaaede, ordret fra Grundloven til vor Forretningsorden, hvori er tilføjet en Mængde andre Bestemmelser, der gaa ud paa at sikkre Thinget, at enhver af disse 3 Behandlinger giver det Leilighed til saa modent at overveje og drøfte enhver Sag, at man garanteres mod overlede Beslutninger fra Thingets Side. Men kan man saaledes ved 2den Behandling indbringe et ganske andet Lovforslag, end det, der har været til 1ste Behandling, saa indser jeg virkelig ikke, hvad Nytte disse Bestemmelser gjøre. Man kunde paa den Maade indbringe Forslag til en Pension for General Hansen, og efterat man saa ved 1ste og 2den Behandling havde grundig drøftet, hvorvidt General Hansen havde Adkomst til denne Pension, kunde man maaske ved 3die Behandling stille et Ændringsforslag, hvorefter ikke Generalen, men en ham uvedkommende Statsraadinde Hansen fik Pensionen. Se vi hen til, hvorledes dette Forslag til Anlæg af en Jernbane fra Skive til Gylngøre foreligger oplyst for Thinget i dette Dieblif, da er jeg i det Mindste ikke istand til at indse, at vi her ved 2den Behandling have saadanne fyldestgjørende Oplysninger, at vi selv personlig kunne dømme om, hvorvidt